Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

της 8ης Ιουλίου 2020*

«Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 – Διοικητικό χρηματικό πρόστιμο επιβληθέν σε πιστωτικό ίδρυμα από την ΕΚΤ – Άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 – Συνεχιζόμενη παράβαση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων – Εξ αμελείας παράβαση – Αναδρομική εφαρμογή της λιγότερο αυστηρής κύρωσης – Δεν χωρεί – Δικαιώματα άμυνας – Ύψος του προστίμου – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-576/18,

Crédit agricole SA, με έδρα το Montrouge (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τις A. Champsaur και A. Delors, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενης από τις C. Hernández Saseta και A. Pizzolla και τον D. Segoin,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης ECB/SSM/2018-FRCAG-75 της ΕΚΤ, της 16ης Ιουλίου 2018, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), και με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ λόγω συνεχιζόμενης παράβασης των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl και I. Nõmm (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: M. Marescaux, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Ιανουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Crédit agricole SA, είναι γαλλικό πιστωτικό ίδρυμα το οποίο τελεί υπό την άμεση εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

2 Στις 22 Δεκεμβρίου 2016, η μονάδα ερευνών της ΕΚΤ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα ανακοίνωση αιτιάσεων δυνάμει του άρθρου 126, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 της ΕΚΤ, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1). Η ΕΚΤ προσήψε στην προσφεύγουσα ότι ταξινόμησε κεφαλαιακά μέσα ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 χωρίς να εξασφαλίσει την προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας αρχής, κατά παράβαση του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6).

3 Στις 18 Ιανουαρίου 2017, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της ανακοίνωσης αιτιάσεων.

4 Στις 2 Αυγούστου 2017, η μονάδα ερευνών της ΕΚΤ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα σχέδιο απόφασης για να της δώσει τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις επ' αυτού.

5 Στις 4 Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα ζήτησε από την ΕΚΤ παράταση της προθεσμίας υποβολής των παρατηρήσεών της. Στις 7 Αυγούστου 2017, η ΕΚΤ έκανε εν μέρει δεκτό το αίτημα αυτό, παρατείνοντας την εν λόγω προθεσμία έως τις 30 Αυγούστου 2017.

6 Στις 30 Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί του κοινοποιηθέντος σχεδίου απόφασης.

7 Στις 16 Ιουλίου 2018, η ΕΚΤ εξέδωσε την απόφαση ECB/SSM/2018-FRCAG-75, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), με την οποία επέβαλε στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ λόγω συνεχιζόμενης παράβασης των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

8 Κατά πρώτον, η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας συνιστούσε παράβαση. Έκρινε ότι από το άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 προέκυπτε ότι τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούσαν να ταξινομούν τα κεφαλαιακά μέσα τους ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 μόνον κατόπιν έγκρισης της αρμόδιας αρχής.

9 Συναφώς, η ΕΚΤ δεν έκανε δεκτή την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι οι κοινές μετοχές περιλαμβάνονταν στον κατάλογο που δημοσιεύει η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 (στο εξής: κατάλογος που δημοσιεύει η ΕΑΤ). Η ΕΚΤ έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το γεγονός ότι ένα μέσο περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό δεν απαλλάσσει το πιστωτικό ίδρυμα από την υποχρέωση εξασφάλισης προηγούμενης έγκρισης της αρμόδιας αρχής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013.

10 Η ΕΚΤ επισήμανε ότι, στις 23 Ιουνίου 2015, στις 12 Νοεμβρίου 2015 και στις 21 Ιουνίου 2016, η προσφεύγουσα είχε προβεί σε τρεις εκδόσεις κοινών μετοχών συνοδευόμενων από «ρήτρα πίστης», βάσει της οποίας οι μέτοχοι θα λάμβαναν αυξημένο μέρισμα για κάθε μετοχή που θα διατηρούσαν επί τουλάχιστον δύο έτη. Η ΕΚΤ προσήψε στην προσφεύγουσα ότι ταξινόμησε, χωρίς την έγκρισή της, τα εν λόγω κεφαλαιακά μέσα ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 στις ενοποιημένες τριμηνιαίες δηλώσεις της σχετικά με τα ίδια κεφάλαια και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων από το δεύτερο τρίμηνο του 2015 έως το δεύτερο τρίμηνο του 2016, καθώς και στις δημοσιεύσεις πληροφοριών που πραγματοποίησε δυνάμει του τρίτου πυλώνα από τις 30 Ιουνίου 2015 έως τις 30 Ιουνίου 2016.

11 Η ΕΚΤ υπενθύμισε επίσης ότι, στις 18 Απριλίου 2016, η μεικτή εποπτική ομάδα είχε ενημερώσει την προσφεύγουσα για την υποχρέωσή της να ζητήσει και να λάβει την έγκριση της ΕΚΤ προτού ταξινομήσει κεφαλαιακά μέσα ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, οπότε η προσφεύγουσα είχε υποβάλει, στις 30 Μαΐου και στις 22 Ιουνίου 2016, αιτήσεις έγκρισης οι οποίες αφορούσαν, αντιστοίχως, αφενός, τις εκδόσεις της 23ης Ιουνίου και της 12ης Νοεμβρίου 2015 και, αφετέρου, τις εκδόσεις της 21ης Ιουνίου 2016. Η ΕΚΤ χορήγησε τις εγκρίσεις στις 26 Ιουλίου και στις 29 Αυγούστου 2016, αντιστοίχως.

12 Η ΕΚΤ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε παραβεί το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 από τις 30 Ιουνίου 2015 έως τις 30 Ιουνίου 2016, ταξινομώντας κεφαλαιακά μέσα ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 χωρίς την έγκριση της αρμόδιας αρχής και ότι η παράβαση αυτή είχε διαπραχθεί τουλάχιστον εξ αμελείας.

13 Επιπλέον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ υπενθύμισε ότι, μετά τη χορήγηση των εγκρίσεων, η ΕΑΤ την ενημέρωσε ότι κοινές μετοχές οι οποίες συνοδεύονταν από «ρήτρα πίστης» δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 28, παράγραφος 4, του κανονισμού 575/2013 και δεν ήταν δυνατόν να ταξινομηθούν ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Ως εκ τούτου, την 1η Αυγούστου 2017, η ΕΚΤ ζήτησε από την προσφεύγουσα να λάβει κατάλληλα μέτρα προκειμένου οι κοινές μετοχές της να είναι πλήρως εναρμονισμένες προς τον κανονισμό 575/2013.

14 Κατά δεύτερον, η ΕΚΤ επέβαλε στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ λόγω της συμπεριφοράς της η οποία συνιστούσε παράβαση. Η ΕΚΤ υπογράμμισε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, δύναται να επιβάλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο σε περίπτωση παράβασης απαίτησης απορρέουσας από άμεσα εφαρμοστέες πράξεις του δικαίου της Ένωσης, σε σχέση με την οποία οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλλουν διοικητικά χρηματικά πρόστιμα βάσει της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας. Πρόσθεσε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1024/2013, οι επιβαλλόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι «αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές».

15 Όσον αφορά τη σοβαρότητα της παράβασης, η ΕΚΤ έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα επίμαχα κεφαλαιακά μέσα αντιπροσώπευαν 67 μονάδες βάσης του δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 της προσφεύγουσας στις 30 Ιουνίου 2016 και ότι η παράβαση του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 διαπράχθηκε στο πλαίσιο πέντε διαδοχικών περιόδων τριμηνιαίων δηλώσεων και τριών δημοσιεύσεων πληροφοριών, δυνάμει του τρίτου πυλώνα, το 2015 και το 2016. Η ΕΚΤ έκρινε ότι η παράβαση διαπράχθηκε τουλάχιστον εξ αμελείας και επισήμανε ότι

η προσφεύγουσα συνέχισε να ταξινομεί τις εκδόσεις κοινών μετοχών ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, ακόμη και κατόπιν προειδοποίησης από τη μεικτή εποπτική ομάδα για την υποχρέωση εξασφάλισης προηγούμενης έγκρισης της ΕΚΤ.

16 Ως ελαφρυντικό παράγοντα, η ΕΚΤ έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, κατόπιν αιτήσεων της προσφεύγουσας, η ΕΚΤ ενέκρινε την ταξινόμηση από την προσφεύγουσα των εκδόσεων κοινών μετοχών ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

17 Η ΕΚΤ θεώρησε ότι διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ, το οποίο αντιπροσώπευε, κατ' αυτήν, 0,0015 % του ετήσιου κύκλου εργασιών του ομίλου στον οποίο ανήκει η προσφεύγουσα, συνιστούσε αναλογική κύρωση.

18 Κατά τρίτον, η ΕΚΤ αποφάσισε να δημοσιεύσει στον διαδικτυακό τόπο της το επιβληθέν διοικητικό χρηματικό πρόστιμο, χωρίς ανωνυμοποίηση των στοιχείων της προσφεύγουσας. Η ΕΚΤ θεώρησε ότι οι περιστάσεις τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα για να υποστηρίξει ότι η δημοσίευση αυτή θα έθιγε σοβαρά τη φήμη της και τη θέση της στην αγορά ήταν αμιγώς υποθετικές, αόριστες και γενικές και, ως εκ τούτου, δεν αποδείκνυαν ότι η εν λόγω δημοσίευση θα προκαλούσε στην προσφεύγουσα δυσανάλογη ζημία κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Σεπτεμβρίου 2018, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

20 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή, ο οποίος τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, ως εκ τούτου, η υπό κρίση υπόθεση.

21 Κατόπιν προτάσεως του δεύτερου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας του, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.

22 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να διεξαχθεί προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 89 του Κανονισμού του Διαδικασίας, έθεσε στους διαδίκους γραπτές ερωτήσεις στις 13 Δεκεμβρίου 2019. Κάθε διάδικος απάντησε στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο και εν συνεχεία υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί των απαντήσεων του αντιδίκου του.

23 Με απόφαση της 6ης Ιανουαρίου 2020, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε, αφού άκουσε τους διαδίκους, τη συνεκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως και των υποθέσεων T-577/18 και T-578/18 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας.

24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 21ης Ιανουαρίου 2020, οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν σε προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά την εν λόγω επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την ΕΚΤ να απαντήσει γραπτώς σε ερώτησή του και από την προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της απάντησης αυτής. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν με το αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

25 Με απόφαση της 2ας Μαρτίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) περάτωσε την προφορική διαδικασία.

26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

27 Η ΕΚΤ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

28 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

29 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται ως στηριζόμενος σε πλημμέλεια της προσβαλλόμενης απόφασης λόγω υπέρβασης εξουσίας. Αυτός ο λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει τρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά παράβαση του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Το δεύτερο σκέλος αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Το τρίτο σκέλος αφορά τον αναλογικό χαρακτήρα του διοικητικού χρηματικού προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα.

30 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην ΕΚΤ ότι προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασής της, στο μέτρο που στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση σε αιτιάσεις οι οποίες δεν αναλύθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία.

31 Όπως υπογραμμίστηκε στις σκέψεις 8 έως 18 ανωτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ, πρώτον, διαπίστωσε την ύπαρξη παράβασης εκ μέρους της προσφεύγουσας, δεύτερον, επέβαλε στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ως κύρωση της παράβασης αυτής και, τρίτον, προέβλεψε τη δημοσίευση του διοικητικού χρηματικού προστίμου στον διαδικτυακό τόπο της.

32 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι σκόπιμο να γίνει διάκριση μεταξύ των αιτιάσεων της προσφεύγουσας που αφορούν τη διαπίστωση παράβασης εκ μέρους της και εκείνων που αφορούν την επιβολή διοικητικού χρηματικού προστίμου.

Επί της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που διαπιστώνει παράβαση εκ μέρους της προσφεύγουσας

33 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, διαπιστώνοντας την ύπαρξη παραβάσεως εκ μέρους της, η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Επιπλέον, στο πλαίσιο της πρώτης αιτίασης του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 θεωρώντας ότι η προσφεύγουσα είχε διαπράξει παράβαση τουλάχιστον εξ αμελείας. Τέλος, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το συμπέρασμα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, περί ύπαρξης παράβασης στηρίζεται σε στοιχεία ως προς τα οποία δεν είχε τη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή της κατά τη διοικητική διαδικασία και τούτο συνιστά προσβολή του δικαιώματος ακρόασής της.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013

34 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατυπώνει, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις.

35 Με την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, ως ίσχυε κατά τον χρόνο τέλεσης των πράξεων που της προσάπτονται.

36 Με τη δεύτερη αιτίαση, η οποία διατυπώθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, οι πράξεις που της προσάπτονται δεν συνιστούν πλέον παράβαση, λόγω της τροποποίησης την οποία επέφερε στο άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τον δείκτη μόχλευσης, τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης, τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, τον κίνδυνο αγοράς, τα ανοίγματα έναντι κεντρικών αντισυμβαλλομένων, τα ανοίγματα έναντι οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, τα μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα και τις υποχρεώσεις υποβολής αναφορών και δημοσιοποίησης, καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2019, L 150, σ. 1). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη την τροποποίηση αυτή, δεδομένου ότι ισοδυναμεί με λιγότερο αυστηρή κύρωση.

– Επί της πρώτης αιτίασης, περί πλάνης κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πράξεων που προσάπτονται στην προσφεύγουσα

37 Στο σημείο 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ έκρινε ότι το άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 επέβαλλε στην προσφεύγουσα την υποχρέωση να λάβει την έγκριση της αρμόδιας αρχής προτού ταξινομήσει τις εκδόσεις κοινών μετοχών ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, έστω και αν αυτή η κατηγορία κεφαλαιακών μέσων περιλαμβανόταν στον κατάλογο που δημοσιεύει η ΕΑΤ κατ' εφαρμογήν του τρίτου εδαφίου της ως άνω διάταξης.

38 Επισημαίνεται ότι το άρθρο 26 του κανονισμού 575/2013 αφορά τα μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Ειδικότερα, η παράγραφος 3 αφορά την αξιολόγηση, από τις αρμόδιες αρχές, του κατά πόσον τα μέσα τα οποία τα πιστωτικά ιδρύματα ταξινομούν ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού 575/2013. Η διάταξη αυτή προβλέπει ειδικό καθεστώς για τα κεφαλαιακά μέσα.

39 Συγκεκριμένα, το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ορίζει τα εξής:

«Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν κατά πόσον οι εκδόσεις των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29. Αναφορικά με τις εκδόσεις μετά την 28η Ιουνίου 2013, τα ιδρύματα ταξινομούν τα κεφαλαιακά μέσα ως μέσα [κ]εφαλαίου κοινών μετοχών της [κ]ατηγορίας 1 μόνο κατόπιν έγκρισης των αρμοδίων αρχών, οι οποίες δύνανται να ζητήσουν τη γνώμη της ΕΑΤ.

Για κεφαλαιακά μέσα, εξαιρουμένης της κρατικής ενίσχυσης, τα οποία εγκρίνονται από την αρμόδια αρχή ως αποδεκτά για ταξινόμηση ως μέσα [κ]εφαλαίου κοινών μετοχών της [κ]ατηγορίας 1 αλλά, κατά τη γνώμη της ΕΑΤ διαπίστωση της συμμόρφωσης προς τα κριτήρια του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29, παρουσιάζει ουσιαστικές δυσχέρειες, οι αρμόδιες αρχές εξηγούν τη συλλογιστική τους στην ΕΑΤ.

Βάσει πληροφοριών από κάθε αρμόδια αρχή, η ΕΑΤ καταρτίζει, τηρεί και δημοσιεύει κατάλογο όλων των ειδών κεφαλαιακών μέσων σε έκαστο κράτος μέλος τα οποία κρίνονται ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Η ΕΑΤ καταρτίζει και δημοσιεύει τον εν λόγω κατάλογο έως την 28η Ιουλίου 2013 για πρώτη φορά.

Η ΕΑΤ δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία επανεξέτασης του άρθρου 80 και εφόσον υφίστανται σημαντικές ενδείξεις ότι τα εν λόγω μέσα δεν πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 να αποφασίσει να αποσύρει από τον κατάλογο τα κεφαλαιακά μέσα που δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση και τα οποία εκδόθηκαν μετά την 28η Ιουνίου 2013 και να προβεί σε σχετική ανακοίνωση.»

40 Στα άρθρα 28 και 29 του κανονισμού 575/2013, στα οποία παραπέμπει το άρθρο 26, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, επεξηγούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Το άρθρο 28 του κανονισμού 575/2013 καθορίζει τις προϋποθέσεις οι οποίες ισχύουν για τα κεφαλαιακά μέσα που εκδίδουν τα πιστωτικά ιδρύματα, ενώ το άρθρο 29 του κανονισμού αυτού αφορά τις προϋποθέσεις οι οποίες ισχύουν για τα κεφαλαιακά μέσα που εκδίδονται από αλληλασφαλιστικές ενώσεις, συνεταιριστικές εταιρίες, ταμιευτήρια και παρόμοια ιδρύματα.

41 Οι διάδικοι ερίζουν ως προς την ερμηνεία της φράσης «έγκριση των αρμόδιων αρχών» η οποία περιέχεται στο άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013.

42 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έγκριση των αρμόδιων αρχών χορηγείται ανά κατηγορία κεφαλαιακών μέσων και υλοποιείται με την ένταξη του συγκεκριμένου είδους μέσων στον κατάλογο που δημοσιεύει η ΕΑΤ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013. Στο μέτρο που οι κοινές μετοχές περιλαμβάνονταν στον κατάλογο αυτό όταν τις ταξινόμησε ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η ΕΚΤ έσφαλε εκτιμώντας ότι η προσφεύγουσα είχε παραβεί το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013.

43 Αντιθέτως, η ΕΚΤ εκτιμά ότι το άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 έχει την έννοια ότι το πιστωτικό ίδρυμα οφείλει να ζητεί την έγκριση της αρμόδιας αρχής προτού ταξινομήσει κεφαλαιακό μέσο ως μέσο κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, έστω και αν το μέσο περιλαμβάνεται στον κατάλογο που δημοσιεύει η ΕΑΤ. Εξ αυτού η ΕΚΤ συνάγει ότι ορθώς έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η προσφεύγουσα είχε παραβεί τη διάταξη αυτή ταξινομώντας τρεις εκδόσεις κοινών μετοχών ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 χωρίς να λάβει προηγούμενη έγκριση.

44 Δεδομένου ότι η φράση «έγκριση των αρμόδιων αρχών» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 δεν ορίζεται στον κανονισμό αυτό, είναι αναγκαία η ερμηνεία της.

45 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι στόχοι που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2005, VEMW κ.λπ., C-17/03, EU:C:2005:362, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

46 Πρώτον, από το γράμμα του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 συνάγεται ότι το πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να λάβει την έγκριση της αρμόδιας αρχής προτού ταξινομήσει τα κεφαλαιακά μέσα του ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

47 Επισημαίνεται ότι ο τρόπος με τον οποίο παρέχεται αυτή η έγκριση της αρμόδιας αρχής δεν μπορεί να συναχθεί από το γράμμα και μόνον του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, δεδομένου ότι ο όρος «έγκριση» μπορεί να υποδηλώνει, ταυτοχρόνως, προηγούμενη άδεια η οποία παρέχεται σε κάθε επιμέρους κεφαλαιακό μέσο και έγκριση η οποία χορηγείται συνολικά ανά κατηγορία κεφαλαιακών μέσων.

48 Συναφώς, και εν αντιθέσει προς τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι άλλες διατάξεις του κανονισμού 575/2013 αναφέρονται ρητώς σε λήψη «προηγούμενης άδειας» από την αρμόδια αρχή δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι η χρήση του όρου «έγκριση» στο άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 σημαίνει ότι γίνεται λόγος για μηχανισμό διαφορετικό από εκείνον της προηγούμενης άδειας.

49 Συγκεκριμένα, από την ερμηνεία του συνόλου των διατάξεων του κανονισμού 575/2013 οι οποίες κάνουν λόγο για τη χορήγηση «έγκρισης» ή «προηγούμενης άδειας» της αρμόδιας αρχής δεν προκύπτει ότι ο τρόπος έγκρισης από την αρμόδια αρχή διαφέρει ανάλογα με τον όρο που χρησιμοποιείται στις αντίστοιχες διατάξεις. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η διάκριση αυτή δεν έχει συστηματικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις του κανονισμού 575/2103 δεν γίνεται κατ' ανάγκην διάκριση μεταξύ «έγκρισης» και «προηγούμενης άδειας», όπως στο κείμενο του κανονισμού αυτού στη γαλλική γλώσσα.

50 Ομοίως, η ΕΚΤ σφάλλει όταν υποστηρίζει ότι η έννοια της «κατηγορίας μέσων» είναι ξένη προς το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Συγκεκριμένα, στο μέτρο που το τρίτο εδάφιο της διάταξης αυτής αναφέρεται σε δημοσιευόμενο από την ΕΑΤ «κατάλογο όλων των ειδών κεφαλαιακών μέσων σε έκαστο κράτος μέλος τα οποία κρίνονται ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1», η εξέταση της επιλεξιμότητας των κεφαλαιακών μέσων ανά κατηγορία ενυπάρχει ως δυνατότητα στο άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η μνεία σε «κεφαλαιακά μέσα» στο πρώτο εδάφιο της διάταξης αυτής σημαίνει οπωσδήποτε ότι κάθε κεφαλαιακό μέσο πρέπει να εξετάζεται χωριστά.

51 Δεύτερον, όσον αφορά τη συστηματική ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, η προσφεύγουσα παραπέμπει στο δεύτερο και στο τρίτο εδάφιο της διάταξης αυτής. Κατά την προσφεύγουσα, το δεύτερο εδάφιο της διάταξης αυτής αναφέρεται στο ενδεχόμενο μιας εξέτασης της επιλεξιμότητας ενός είδους κεφαλαιακών μέσων από την αρμόδια αρχή με την ΕΑΤ, η οποία θα καταλήγει στο να συμπεριληφθεί αυτό το είδος κεφαλαιακών μέσων στον κατάλογο που δημοσιεύει η ΕΑΤ δυνάμει του τρίτου εδαφίου του ίδιου αυτού άρθρου. Κατά την προσφεύγουσα, αυτή η δημοσίευση της ΕΑΤ συνιστά την υλοποίηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 έγκρισης της αρμόδιας αρχής. Επομένως, η δημοσίευση αυτή σημαίνει ότι το μέσο πληροί τις γενικές προϋποθέσεις του άρθρου 28 του κανονισμού 575/2013 και ότι απόκειται στα ενδιαφερόμενα πιστωτικά ιδρύματα να ελέγξουν κατά πόσον το σχετικό κεφαλαιακό μέσο πληροί τις ειδικές προϋποθέσεις του ίδιου άρθρου, η δε αρμόδια αρχή δύναται να ελέγξει, εκ των υστέρων, το βάσιμο της εκτίμησης αυτής.

52 Η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

53 Αφενός, η ερμηνεία αυτή δεν συνάδει με το γεγονός ότι η φύση της διαβούλευσης με την ΕΑΤ διαφέρει ανάλογα με το αν η γνώμη της ζητείται βάσει του πρώτου ή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Συγκεκριμένα, ενώ στο πλαίσιο του πρώτου εδαφίου η διαβούλευση αυτή παρουσιάζεται υπό τη μορφή μιας απλής δυνατότητας των αρμόδιων αρχών, δεδομένου ότι «δύνανται να ζητήσουν τη γνώμη της ΕΑΤ», στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας διάταξης πρόκειται, αντιθέτως, για συστηματική διαβούλευση των αρμόδιων αρχών με την ΕΑΤ.

54 Αφετέρου, αν εφαρμοζόταν η προσέγγιση της προσφεύγουσας, τούτο θα σήμαινε ότι η αρμόδια αρχή θα ήλεγχε, πριν από την ταξινόμηση κεφαλαιακού μέσου ως μέσου κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, μόνον αν πληρούνται οι γενικές προϋποθέσεις του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού 575/2013. Όπως αναγνωρίζει η ίδια η προσφεύγουσα, σε μια τέτοια περίπτωση θα όφειλε το πιστωτικό ίδρυμα να ελέγξει κατά πόσον η έκδοση κεφαλαιακού μέσου συνάδει με τις ειδικές προϋποθέσεις του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού αυτού.

55 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τέτοιος περιορισμός του ελέγχου των αρμόδιων αρχών θα αντέβαινε στο άρθρο 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013. Συγκεκριμένα, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το κεφαλαιακό μέσο μπορεί να ταξινομηθεί ως μέσο κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 μόνον κατόπιν έγκρισης των αρμόδιων αρχών και ότι η αξιολόγηση των αρμόδιων αρχών αφορά την τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού, ανεξαρτήτως του αν οι προϋποθέσεις αυτές έχουν γενικό ή ειδικό χαρακτήρα.

56 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 λαμβάνονται δύο διαφορετικές αποφάσεις. Η πρώτη συνιστά απόρροια της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών και της ΕΑΤ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, και είναι μια απόφαση η οποία αφορά την επιλεξιμότητα ειδών κεφαλαιακών μέσων και υλοποιείται με τη συμπερίληψή τους στον κατάλογο που δημοσιεύει η ΕΑΤ, όπως προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο της διάταξης αυτής. Η δεύτερη απόφαση εκδίδεται από την αρμόδια αρχή, χωρίς η γνώμη της ΕΑΤ να είναι υποχρεωτική, και έχει ως αντικείμενο να ελεγχθεί κατά πόσον το κεφαλαιακό μέσο πληροί το σύνολο των προϋποθέσεων του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού 575/2013, ανεξαρτήτως του γενικού ή ειδικού χαρακτήρα των προϋποθέσεων.

57 Ως εκ τούτου, μολονότι το γεγονός ότι ένα κεφαλαιακό μέσο περιλαμβάνεται στον κατάλογο που δημοσιεύει η ΕΑΤ σημαίνει ότι αυτό είναι, καταρχήν, επιλέξιμο για να ταξινομηθεί ως μέσο κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 καθόσον πληροί τις γενικές προϋποθέσεις του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού 575/2013, το γεγονός αυτό και μόνο δεν σημαίνει ότι το πιστωτικό ίδρυμα επιτρέπεται να το ταξινομήσει ως μέσο κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Το πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να κοινοποιήσει προηγουμένως το επίμαχο μέσο στην αρμόδια αρχή προκειμένου αυτή να ελέγξει συγκεκριμένα αν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, ιδίως δε οι ειδικές προϋποθέσεις.

58 Τρίτον και τελευταίο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, όπως υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 575/2013 και επαναλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 72 του ίδιου αυτού κανονισμού, η βούληση του νομοθέτη, όταν εκδιδόταν ο κανονισμός 575/2013 ήταν να βελτιωθούν τόσο οι ποσοτικές όσο και οι ποιοτικές πτυχές των ιδίων κεφαλαίων στο τραπεζικό σύστημα. Ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 72 τονίζεται ότι επιβάλλεται να βελτιωθούν περαιτέρω η ποιότητα και η εναρμόνιση των ίδιων κεφαλαίων που υποχρεούνται να διατηρούν τα ιδρύματα και γίνεται, συναφώς, λόγος για «αυστηρό σύνολο κριτηρίων για τα βασικά κεφαλαιακά μέσα».

59 Επομένως, ανταποκρίνεται περισσότερο στη βούληση του νομοθέτη εκείνη η ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013 η οποία δημιουργεί τις καλύτερες συνθήκες για να μπορέσει η αρμόδια αρχή να βεβαιωθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να είναι το επίμαχο μέσο επιλέξιμο για να ταξινομηθεί μεταξύ των ιδίων κεφαλαίων της υψηλότερης δυνατής ποιότητας, ήτοι των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

60 Επιβάλλεται δε η διαπίστωση ότι ο έλεγχος της τήρησης των προϋποθέσεων του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του κανονισμού 575/2013 διασφαλίζεται καλύτερα με μια διαδικασία προηγούμενης άδειας παρά με ένα σύστημα στο οποίο θα απόκειται, αρχικώς, στο ίδιο το πιστωτικό

ίδρυμα να εξετάσει αν πληρούνται ορισμένες από τις προϋποθέσεις αυτές, ενώ ο έλεγχος εκ μέρους της αρμόδιας αρχής θα πραγματοποιείται μόνον εκ των υστέρων και χωρίς να έχει κατ' ανάγκην συστηματικό χαρακτήρα.

61 Τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν αναιρούν το βάσιμο του συμπεράσματος αυτού.

62 Αυτό ισχύει, μεταξύ άλλων, πρώτον, όσον αφορά την παραπομπή στην ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 την οποία φέρεται να προκρίνει η ΕΑΤ ή η Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (Αρχή προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης, ACPR). Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι η ερμηνεία της σχετικής νομοθεσίας από διοικητική αρχή δεν είναι δυνατόν να δεσμεύσει τον δικαστή της Ένωσης, ο οποίος παραμένει ο μόνος αρμόδιος για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19 ΣΕΕ (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2017, Crédit mutuel Arkéa κατά ΕΚΤ, T-712/15, EU:T:2017:900, σκέψη 75).

63 Το ίδιο ισχύει, δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι το γράμμα του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 τροποποιήθηκε, μεταγενέστερα, με τον κανονισμό 2019/876. Συναφώς, αρκεί να υπογραμμιστεί ότι, καίτοι από την αιτιολογική σκέψη 23 του κανονισμού 2019/876 προκύπτει ότι σκοπός της τροποποίησης αυτής ήταν να θεσπιστεί νέα, σαφής και διαφανής διαδικασία έγκρισης όσον αφορά την ταξινόμηση μέσων ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, καμία ένδειξη δεν μπορεί να συναχθεί από αυτήν όσον αφορά την έννοια της επίμαχης διάταξης πριν από την τροποποίησή της.

64 Συνεπώς, η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της δεύτερης αιτίασης, που αφορά, κατ' ουσίαν, την αναδρομική εφαρμογή του νέου άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013

65 Στο υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, κατ' ουσίαν, ότι το γράμμα του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, σημείο 15, του κανονισμού 2019/876 από τις 27 Ιουνίου 2019. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, λαμβανομένου υπόψη του νέου άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013, η συμπεριφορά της δεν συνιστά πλέον παράβαση και ότι, επομένως, η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της λιγότερο αυστηρής κύρωσης συνεπάγεται ότι πρέπει να εφαρμοστεί στην περίπτωσή της το νέο αυτό άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013.

66 Κατά την ΕΚΤ, η ως άνω αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

67 Όσον αφορά, προκαταρκτικώς, το παραδεκτό της αιτίασης αυτής καθόσον διατυπώθηκε στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, παρατηρείται ότι, καίτοι το άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας απαγορεύει, καταρχήν, την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, η απαγόρευση δεν ισχύει όταν οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Επομένως, η παρούσα αιτίαση είναι παραδεκτή, δεδομένου ότι στηρίζεται σε νομικό στοιχείο το οποίο ανέκυψε κατά τη διαδικασία, ήτοι στο γεγονός ότι από τις 27 Ιουνίου 2019 τέθηκε σε ισχύ το άρθρο 1, σημείο 15, του κανονισμού 2019/876.

68 Εντούτοις, η αιτίαση αυτή δεν είναι ικανή, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

69 Είναι αληθές ότι η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της λιγότερο αυστηρής κύρωσης συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 11ης Μαρτίου 2008, Jager, C-420/06, EU:C:2008:152, σκέψη 59· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 3ης Μαΐου 2005, Berlusconi κ.λπ., C-387/02, C-391/02

και C-403/02, EU:C:2005:270, σκέψεις 67 έως 69, και της 27ης Ιουνίου 2017, NC κατά Επιτροπής, T-151/16, EU:T:2017:437, σκέψεις 53 και 54), η οποία κατοχυρώνεται πλέον στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

70 Το άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ορίζει τα εξής:

«Κανείς δεν μπορεί να καταδικασθεί για πράξη ή παράλειψη, η οποία δεν αποτελούσε, κατά τη στιγμή της τέλεσής της, αδίκημα κατά το εθνικό ή το διεθνές δίκαιο. Ούτε επιβάλλεται βαρύτερη ποινή από εκείνη η οποία ίσχυε κατά τη στιγμή της τέλεσης του αδικήματος. Εάν, μετά την τέλεση του αδικήματος, προβλεφθεί με νόμο ελαφρύτερη ποινή, επιβάλλεται αυτή η ποινή.»

71 Επιπλέον, η επίκληση της αρχής της αναδρομικής εφαρμογής της λιγότερο αυστηρής κύρωσης είναι δυνατή όχι μόνον κατά αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται ποινικές κυρώσεις υπό τη στενή έννοια, αλλά και κατά αυτών με τις οποίες επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις (πρβλ. αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2007, Campina, C-45/06, EU:C:2007:154, σκέψεις 32 και 33, της 11ης Μαρτίου 2008, Jager, C-420/06, EU:C:2008:152, σκέψη 60, και της 27ης Ιουνίου 2017, NC κατά Επιτροπής, T-151/16, EU:T:2017:437, σκέψη 54).

72 Επισημαίνεται εντούτοις ότι η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της λιγότερο αυστηρής κύρωσης, μολονότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την ακύρωση απόφασης σε περίπτωση τροποποίησης του νομικού πλαισίου η οποία έχει επέλθει μετά τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης αλλά πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης (πρβλ. απόφαση της 27ης Ιουνίου 2017, NC κατά Επιτροπής, T-151/16, EU:T:2017:437, σκέψη 63), δεν ασκεί επιρροή για τον έλεγχο της νομιμότητας πράξης η οποία εκδόθηκε πριν από την τροποποίηση του νομικού πλαισίου, δεδομένου ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στο καθού θεσμικό όργανο ότι παρέβη νομικούς κανόνες οι οποίοι δεν ίσχυαν ακόμη.

73 Εξάλλου, οποιαδήποτε εξέλιξη του νομικού πλαισίου μεταγενέστερη της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης θα μπορούσε, ενδεχομένως, να ληφθεί υπόψη μόνο στο πλαίσιο της άσκησης, από το Γενικό Δικαστήριο, της εξουσίας μεταρρύθμισης του ποσού του επιβληθέντος προστίμου, στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο έχει την αρμοδιότητα αυτή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, ως προς διοικητικές κυρώσεις επιβληθείσες από την ΕΚΤ δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013. Συγκεκριμένα, εφόσον επιληφθεί τέτοιου αιτήματος, το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει να κρίνει, κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασής του, αν απαιτείται να υποκαταστήσει την ΕΚΤ προβαίνοντας στη δική του εκτίμηση, ούτως ώστε να καταλήξει στο ενδεδειγμένο ύψος του προστίμου (πρβλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2015, Orange Polska κατά Επιτροπής, T-486/11, EU:T:2015:1002, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

74 Εντούτοις, όπως επιβεβαίωσε ρητώς η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο αίτημα μεταρρύθμισης του επιβληθέντος προστίμου.

75 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί και, ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί της πρώτης αιτίασης του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013

76 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ έκρινε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013, τουλάχιστον εξ αμελείας, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013.

77 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 διαπιστώνοντας την ύπαρξη παράβασης διαπραχθείσας εξ αμελείας, δεδομένου ότι δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η συμπεριφορά της συνιστούσε παράβαση. Υπενθυμίζει, μεταξύ άλλων, ότι εφάρμοσε την ερμηνεία που προέκριναν η ΕΑΤ και η ACPR, ενώ η ΕΚΤ δεν εξέδωσε καμία κατευθυντήρια οδηγία σχετικά με το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013, και ότι το σύνολο σχεδόν των πιστωτικών ιδρυμάτων δέχονταν την ίδια ερμηνεία. Η προσφεύγουσα θεωρεί, επίσης, ότι μια απλή ερμηνευτική παρέκκλιση δεν συνιστά πταίσμα και ότι δεν μπορούσε να έχει επίγνωση ότι η συμπεριφορά της συνιστούσε παράβαση.

78 Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

79 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, «[γ]ια τον σκοπό της εκτέλεσης των καθηκόντων που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, σε περίπτωση που πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικές εταιρίες συμμετοχών ή μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρίες συμμετοχών, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, παραβούν μια απαίτηση […] η ΕΚΤ δύναται να επιβάλει διοικητικά χρηματικά πρόστιμα».

80 Όπως είχε ήδη την ευκαιρία να υπογραμμίσει το Δικαστήριο, ως αμέλεια νοείται η ακούσια πράξη ή παράλειψη διά της οποίας το ευθυνόμενο πρόσωπο αθετεί την υποχρέωσή του να επιδεικνύει επιμέλεια (απόφαση της 3ης Ιουνίου 2008, Intertanko κ.λπ., C-308/06, EU:C:2008:312, σκέψη 75). Επιπλέον, προκειμένου να κριθεί αν συντρέχει περίπτωση αμέλειας, πρέπει να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, η περιπλοκότητα των επίμαχων διατάξεων καθώς και η επαγγελματική πείρα και η επιμέλεια της ενδιαφερόμενης επιχείρησης (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, σκέψη 56).

81 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, ως πιστωτικό ίδρυμα, η προσφεύγουσα όφειλε να επιδεικνύει μεγάλη σύνεση κατά την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού 575/2013, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στην έκταση των υποχρεώσεών της δυνάμει των διατάξεων αυτών.

82 Επιπλέον, μολονότι το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 δεν είχε, μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης, ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης, το ακριβές περιεχόμενο των υποχρεώσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων μπορούσε να συναχθεί από την προσεκτική ανάλυση της διάταξης αυτής, όπως προκύπτει από τη συλλογιστική που εκτίθεται στις σκέψεις 53 έως 60 ανωτέρω.

83 Συγκεκριμένα, η ανάλυση αυτή θα είχε οδηγήσει την προσφεύγουσα στο συμπέρασμα ότι η δημοσίευση από την ΕΑΤ, βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, και η έγκριση της αρμόδιας αρχής, βάσει του πρώτου εδαφίου της ίδιας διάταξης, αφορούσαν δύο διακριτά, καίτοι συναφή, ζητήματα: αφενός, την επιλεξιμότητα κεφαλαιακού μέσου για να ταξινομηθεί ως μέσο κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 και, αφετέρου, τον έλεγχο της τήρησης, στη συγκεκριμένη περίπτωση, των προϋποθέσεων του άρθρου 28 ή, κατά περίπτωση, του άρθρου 29 του ως άνω κανονισμού –περιλαμβανομένων και των ειδικών προϋποθέσεων.

84 Επομένως, ορθώς η ΕΚΤ διαπίστωσε αμέλεια στη συμπεριφορά της προσφεύγουσας και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είχε διαπράξει παράβαση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013.

85 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ακολούθησε, κατ' ουσίαν, την ερμηνεία που εκτίθεται στο εισαγωγικό κείμενο του δημοσιευόμενου από την ΕΑΤ καταλόγου, από το οποίο προέκυπτε ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει την προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας αρχής όσον αφορά την ταξινόμηση κατηγορίας μέσων που περιλαμβάνονταν στον εν λόγω κατάλογο ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών κατηγορίας 1.

86 Επ' αυτού, υπογραμμίστηκε ήδη στη σκέψη 62 ανωτέρω ότι η ερμηνεία της ΕΑΤ δεν μπορεί να υπερισχύει του γράμματος του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013.

87 Εντούτοις, δεδομένου ότι μια από τις λειτουργίες της ΕΑΤ, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2010, L 331, σ. 12), είναι να «συμβάλλει στη συνεπή εφαρμογή των νομικά δεσμευτικών ενωσιακών πράξεων, ιδίως συμβάλλοντας στη διαμόρφωση κοινής εποπτικής νοοτροπίας», η ερμηνεία του κανονισμού 575/2013 από αυτήν, ιδίως όταν ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει ερμηνεύσει ακόμη τη σχετική διάταξη, έχει ιδιαίτερη σημασία.

88 Ομοίως, είναι αληθές ότι, αν ληφθεί μεμονωμένη κι εκτός των συμφραζομένων της, μια φράση στο σημείο 4 του εισαγωγικού κειμένου του καταλόγου που δημοσιεύει η ΕΑΤ θα μπορούσε να δώσει την εντύπωση ότι, κατά την ΕΑΤ, η συμπερίληψη κεφαλαιακού μέσου στον κατάλογο που αυτή δημοσιεύει συνεπάγεται τη δυνατότητα ταξινόμησής του ως μέσου κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, δεδομένου ότι διευκρινίζεται ότι «[η] συμπερίληψη μέσου στον κατάλογο συνεπάγεται ότι αυτό πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας του κανονισμού [575/2013] και ότι μπορεί να περιληφθεί στα [μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1] από όλα τα ιδρύματα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους».

89 Εντούτοις, η ερμηνεία της φράσης αυτής λαμβανομένου υπόψη του ευρύτερου πλαισίου της θα έπρεπε να είχε οδηγήσει την προσφεύγουσα στη διαπίστωση ότι το περιεχόμενό της δεν είναι απόλυτο. Συγκεκριμένα, η ΕΑΤ δεν παρουσιάζει ως ανεπιφύλακτη τη δυνατότητα ταξινόμησης κεφαλαιακών μέσων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο τον οποίο δημοσιεύει η ΕΑΤ ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Αντιθέτως, κάνει λόγο για απαίτηση τήρησης των κανόνων της εθνικής νομοθεσίας καθώς και για ενδεχόμενη ανάγκη εξασφάλισης της άδειας των αρμόδιων αρχών κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 575/2013. Καίτοι η διατύπωση της φράσης δεν είναι απολύτως σαφής, η αναφορά στην τήρηση τυχόν άλλων προϋποθέσεων ή στη λήψη άδειας από τις αρμόδιες αρχές θα έπρεπε να είχε οδηγήσει την προσφεύγουσα να διερωτηθεί σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο των υποχρεώσεών της δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013.

90 Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι, στις 18 Απριλίου 2016, η προσφεύγουσα έλαβε διευκρινιστικό μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από την ΕΚΤ σχετικά με την έκταση των υποχρεώσεών της δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Στο μήνυμα αυτό, η ΕΚΤ τόνισε ότι ήταν αναγκαία η λήψη προηγούμενης άδειας για την ταξινόμηση των αυξήσεων κεφαλαίου ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 και παρέθεσε τον κατάλογο των εγγράφων που έπρεπε να προσκομιστούν.

91 Εν αντιθέσει προς τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το περιεχόμενο του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ΕΚΤ της 18ης Απριλίου 2016 ήταν σαφές ως προς το ποια ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 προέκρινε η ΕΚΤ.

92 Εντούτοις, παρά την προειδοποίηση αυτή, η προσφεύγουσα επέμεινε στην εφαρμογή αποκλίνουσας και εσφαλμένης ερμηνείας των υποχρεώσεών της δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013, ταξινομώντας, στις 30 Ιουνίου 2016, στη δημοσίευση πληροφοριών βάσει του τρίτου πυλώνα και στην ενοποιημένη τριμηνιαία δήλωση σχετικά με τα ίδια κεφάλαια και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, τις εκδόσεις 1 έως 3 ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, προτού η ΕΚΤ χορηγήσει την έγκρισή της.

93 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης, κατ' ουσίαν, ότι η ασάφεια του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 οδήγησε ορισμένες εθνικές αρχές καθώς και πολλά πιστωτικά ιδρύματα να ακολουθήσουν την ίδια ερμηνεία την οποία εφάρμοσε η ίδια, και τούτο εξηγεί, κατ' αυτήν, την τροποποίηση της διάταξης αυτής με τον κανονισμό 2019/876.

94 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι όντως αυτό συνέβη, τούτο δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας δεν υπήρξε αμελής.

95 Συγκεκριμένα, τα στοιχεία αυτά ενδέχεται μεν να αναδεικνύουν τις δυσχέρειες τις οποίες αντιμετώπισαν ορισμένοι φορείς κατά την ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013, πλην όμως η σύνεση και η επιμέλεια που μπορούν να αναμένονται από πιστωτικό ίδρυμα του μεγέθους της προσφεύγουσας θα έπρεπε να την οδηγήσουν σε προσεκτική ερμηνεία της διάταξης αυτής, χάρη στην οποία θα είχε υπερβεί τις εν λόγω ερμηνευτικές δυσχέρειες όσον αφορά το περιεχόμενο των υποχρεώσεών της.

96 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η πρώτη αιτίαση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου, επικουρικώς προβαλλόμενου, λόγου ακυρώσεως, που αφορά προσβολή του δικαιώματος ακρόασης της προσφεύγουσας

97 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης θεμελιώνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση σε πραγματικά ή νομικά στοιχεία επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν είχε την ευκαιρία να διατυπώσει παρατηρήσεις κατά τη διοικητική διαδικασία, ενώ υπενθυμίζει παράλληλα ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, η ΕΚΤ μπορεί να στηρίζει τις αποφάσεις της μόνον επί αιτιάσεων σε σχέση με τις οποίες έχει δοθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη η δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις, ανεξάρτητα από αν οι αιτιάσεις αυτές επηρέασαν δυσμενώς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Συναφώς, η προσφεύγουσα προσάπτει, ειδικότερα, στην ΕΚΤ ότι προέβη, για πρώτη φορά με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε δική της ερμηνεία της έκθεσης της ΕΑΤ της 23ης Μαΐου 2017, ότι αναφέρθηκε στην αμφισβήτηση, εκ μέρους της ΕΑΤ, του κύρους της «ρήτρας πίστης» που συνόδευε τις κοινές μετοχές της καθώς και ότι ισχυρίστηκε ότι η προσφεύγουσα ανακοίνωσε στην αγορά εσφαλμένες πληροφορίες ως προς την κατάστασή της από πλευράς προληπτικής εποπτείας.

98 Όσον αφορά ειδικότερα το ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση, γίνεται λόγος για αμφισβήτηση του κύρους της «ρήτρας πίστης» από την ΕΑΤ και για φερόμενη ανακοίνωση εσφαλμένων πληροφοριών στην αγορά, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι τα στοιχεία αυτά άσκησαν επιρροή στο ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε.

99 Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι κανένα από τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία τα οποία δεν μνημονεύονταν στο σχέδιο απόφασης επιβολής κύρωσης, αλλά περιέχονται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ικανό να επηρεάσει δυσμενώς τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας ούτε υπήρξε καθοριστικό για την έκβαση της διαδικασίας.

100 Κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, σε κάθε διαδικασία η οποία κινείται κατά προσώπου και μπορεί να καταλήξει σε βλαπτική γι' αυτό πράξη, συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης και πρέπει να διασφαλίζεται, ακόμη και αν δεν υπάρχει καμία ρύθμιση σχετικά με τη συγκεκριμένη διαδικασία (βλ. διάταξη της 12ης Μαΐου 2010, CPEM κατά Επιτροπής, C-350/09 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2010:267, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

101 Η αρχή αυτή αντικατοπτρίζεται στο άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, στο μέτρο που αυτό προβλέπει ότι η ΕΚΤ παρέχει στα πρόσωπα κατά των οποίων έχει κινηθεί η διαδικασία τη δυνατότητα ακρόασης και ότι στηρίζει τις αποφάσεις της μόνον επί των αιτιάσεων για τις οποίες δόθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη η δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις.

102 Η αρχή αυτή αναλύεται τόσο στο άρθρο 31 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, το οποίο επιγράφεται «Δικαίωμα ακρόασης», όσο και στο άρθρο 126 του ίδιου κανονισμού, το οποίο τιτλοφορείται «Διαδικαστικά δικαιώματα».

103 Βάσει της παραγράφου του 1, το άρθρο 31 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ εφαρμόζεται σε κάθε εποπτική απόφαση «η οποία απευθύνεται σε συγκεκριμένο μετέχοντα και είναι πιθανό να θίξει τα δικαιώματά του». Η διάταξη προβλέπει ότι πρέπει να δίνεται στον μετέχοντα αυτόν η δυνατότητα να υποβάλει εγγράφως σχόλια στην ΕΚΤ σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά, τις ενστάσεις και τη νομική βάση που μπορούν να επηρεάσουν την εποπτική απόφαση της ΕΚΤ, πριν από την έκδοσή της.

104 Το άρθρο 126 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, το οποίο αφορά ειδικώς τις αποφάσεις επιβολής διοικητικών κυρώσεων πλην περιοδικών χρηματικών ποινών, ορίζει τα εξής:

«1. Μόλις ολοκληρωθεί η έρευνα και πριν από την εκπόνηση και υποβολή στο εποπτικό συμβούλιο πρότασης ολοκληρωμένου σχεδίου απόφασης, η μονάδα ερευνών κοινοποιεί εγγράφως στην οικεία εποπτευόμενη οντότητα τα πορίσματα της διενεργηθείσας έρευνας και τυχόν ενστάσεις που προβλήθηκαν σχετικά.

2. Με την κοινοποίηση της παραγράφου 1 η μονάδα ερευνών ενημερώνει την εποπτευόμενη οντότητα για το δικαίωμά της να υποβάλει σε αυτή, εντός εύλογης προθεσμίας που η ίδια τάσσει, γραπτές παρατηρήσεις σχετικά με τα αποτελέσματα της έρευνας όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά και τις ενστάσεις που προβλήθηκαν εναντίον της ως άνω οντότητας, όπως διατυπώνονται στα εν λόγω αποτελέσματα, συμπεριλαμβανομένων των επιμέρους διατάξεων οι οποίες εικάζεται ότι έχουν παραβιασθεί. Η ΕΚΤ δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη της γραπτές παρατηρήσεις που υποβάλλονται μετά την εκπνοή της προθεσμίας που τάσσει η μονάδα ερευνών.»

105 Όπως έχει υπογραμμιστεί στη νομολογία σε σχέση με το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), του οποίου η έννοια είναι κατ' ουσίαν ταυτόσημη με εκείνη του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και εκείνη του άρθρου 126 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, η επιταγή που συνδέεται με τα δικαιώματα άμυνας πληρούται όταν, αφενός, στους εμπλεκομένους αποστέλλεται ανακοίνωση των αιτιάσεων η οποία αναφέρει σαφώς όλα τα ουσιώδη στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας και, αφετέρου, η απόφαση δεν προσάπτει στους ενδιαφερομένους παραβάσεις διαφορετικές από εκείνες που μνημονεύονται στην ανακοίνωση αιτιάσεων και λαμβάνει υπόψη μόνον τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία οι ενδιαφερόμενοι είχαν την ευκαιρία να παράσχουν εξηγήσεις (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-111/08, EU:T:2012:260, σκέψη 266 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

106 Επ' αυτού, επισημαίνεται ότι, κατ' εφαρμογήν πάγιας νομολογίας σχετικής με τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας κατά τις διαδικασίες επιβολής κυρώσεων λόγω παραβάσεων των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, μνεία των ως άνω στοιχείων μπορεί να γίνει συνοπτικά, η δε τελική απόφαση δεν χρειάζεται κατ' ανάγκην να είναι αντίγραφο της ανακοίνωσης αιτιάσεων, καθόσον η ανακοίνωση αυτή συνιστά προκαταρκτικό έγγραφο του οποίου οι πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις έχουν καθαρά προσωρινό χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, επιτρέπονται τυχόν προσθήκες που πραγματοποιούνται στην ανακοίνωση αιτιάσεων υπό το πρίσμα της απάντησης των διαδίκων, των οποίων τα επιχειρήματα αποδεικνύουν ότι όντως άσκησαν τα δικαιώματά τους άμυνας. Η Επιτροπή μπορεί επίσης, ενόψει της διοικητικής διαδικασίας, να αναθεωρήσει ή να προσθέσει πραγματικά ή νομικά επιχειρήματα προς στήριξη των αιτιάσεων που διατύπωσε (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-111/08, EU:T:2012:260, σκέψη 267 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

107 Από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι ανακοίνωση συμπληρωματικών αιτιάσεων προς τους ενδιαφερομένους καθίσταται αναγκαία μόνο στην περίπτωση που το αποτέλεσμα των ερευνών οδηγεί την Επιτροπή στον καταλογισμό νέων πραγματικών περιστατικών στις επιχειρήσεις ή στην αισθητή τροποποίηση των στοιχείων που αποδεικνύουν τις αμφισβητούμενες παραβάσεις (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-111/08, EU:T:2012:260, σκέψη 268 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

108 Τέλος, πάντοτε κατά τη νομολογία που εφαρμόζεται ως προς τις κυρώσεις παραβάσεων των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, τα δικαιώματα άμυνας προσβάλλονται όταν ενδέχεται, λόγω παρατυπίας εκ μέρους της Επιτροπής, η κινηθείσα από αυτήν διοικητική διαδικασία να κατέληξε σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Η προσφεύγουσα επιχείρηση αποδεικνύει ότι συντρέχει τέτοια προσβολή εφόσον τεκμηριώσει επαρκώς όχι ότι η απόφαση της Επιτροπής θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο, αλλά ότι θα μπορούσε να υποστηρίξει καλύτερα την άμυνά της ελλείψει της παρατυπίας, παραδείγματος χάρη επειδή θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για την άμυνά της έγγραφα στα οποία δεν της επιτράπηκε η πρόσβαση κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-111/08, EU:T:2012:260, σκέψη 269 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

109 Οι ίδιες αρχές εφαρμόζονται, κατ' αναλογίαν, ως προς τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας από την ΕΚΤ σε σχέση με παράβαση απαίτησης βάσει άμεσα εφαρμοστέων σχετικών νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013.

110 Κατά πρώτον, υπογραμμίζεται ότι η μόνη αιτίαση της ΕΚΤ κατά της προσφεύγουσας –ήτοι η ταξινόμηση άνευ εγκρίσεως ορισμένων κεφαλαιακών μέσων ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, κατά παράβαση του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013– διατυπώθηκε σαφώς ήδη από την ανακοίνωση αιτιάσεων η οποία εστάλη στην προσφεύγουσα στις 22 Δεκεμβρίου 2016.

111 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να εκφραστεί επί της αιτίασης αυτής, όχι μόνον επ' ευκαιρία της απάντησής της στην εν λόγω ανακοίνωση αιτιάσεων, αλλά επίσης στις παρατηρήσεις της επί του σχεδίου απόφασης το οποίο της απέστειλε η ΕΚΤ στις 2 Αυγούστου 2017.

112 Κατά τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως νέες αιτιάσεις τα τρία στοιχεία για τα οποία η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κακώς περιλήφθηκαν για πρώτη φορά στην προσβαλλόμενη απόφαση.

113 Συγκεκριμένα, πρώτον, όσον αφορά το γεγονός ότι η ΕΚΤ, στο σημείο 3.2.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης, παραπέμπει στην έκθεση της ΕΑΤ της 23ης Μαΐου 2017, επισημαίνεται ότι η ΕΚΤ μνημόνευσε την έκθεση προκειμένου να δικαιολογήσει το βάσιμο της δικής της ερμηνείας για το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Το ζήτημα αυτό συζητήθηκε, όμως, εκτενώς από τους διαδίκους κατά τη διοικητική διαδικασία. Ειδικότερα, υπογραμμίζεται ότι η ΕΚΤ προέβη στην παραπομπή αυτή ως απάντηση στο επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, την ίδια ημερομηνία, η ΕΑΤ είχε επισημάνει ότι το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικές ερμηνείες.

114 Δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι, στο σημείο 3.2.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης, αναφέρεται ότι η ΕΑΤ είχε εκτιμήσει ότι η ρήτρα πίστης που συνόδευε τις κοινές μετοχές της προσφεύγουσας εμπόδιζε την ταξινόμησή τους ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, αρκεί να υπογραμμιστεί ότι το ζήτημα αυτό αφορά το κατά πόσον οι κοινές μετοχές της προσφεύγουσας πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 28 του κανονισμού 575/2013 και όχι την αιτίαση που διατύπωσε η ΕΚΤ κατά της προσφεύγουσας, η οποία σχετίζεται αποκλειστικά και μόνο με την παράβαση από αυτήν του άρθρου 26, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

115 Τρίτον, η εκτίμηση την οποία διατυπώνει η ΕΚΤ, στο σημείο 3.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι αν είχε τηρηθεί το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 «[η προσφεύγουσα] δεν θα είχε δηλώσει στις αρμόδιες αρχές και στην αγορά ανακριβείς πληροφορίες σχετικά με την κατάστασή της από πλευράς προληπτικής εποπτείας», δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά νέα αιτίαση κατά της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η ΕΚΤ διατύπωσε το σχόλιο αυτό στο πλαίσιο της εκτίμησης του αμελούς χαρακτήρα της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και ως απάντηση στις παρατηρήσεις που

η τελευταία κατέθεσε στις 30 Αυγούστου 2017, όπου διαβεβαίωνε ότι είχε ενεργήσει «με σύνεση και επιμέλεια, με σκοπό την αποφυγή κάθε εσφαλμένης ανακοίνωσης σχετικά με την πραγματική κατάσταση των ιδίων κεφαλαίων της».

116 Κατά τέταρτον, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι τα στοιχεία που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 114 και 115 ανωτέρω άσκησαν επιρροή στο ύψος του επιβληθέντος χρηματικού προστίμου, επισημαίνεται ότι το ζήτημα αυτό δεν αφορά τη νομιμότητα της διαπίστωσης παράβασης εκ μέρους της προσφεύγουσας, αλλά τη νομιμότητα του ύψους του επιβληθέντος προστίμου.

117 Επομένως, συνάγεται ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που αφορά τη νομιμότητα της διαπίστωσης παράβασης εκ μέρους της προσφεύγουσας.

118 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τον παράνομο χαρακτήρα της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που διαπιστώνει την ύπαρξη παράβασης εκ μέρους της.

Επί της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που επιβάλλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο στην προσφεύγουσα

119 Με τη δεύτερη αιτίαση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιβολή διοικητικού χρηματικού προστίμου αντιβαίνει, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, στην αρχή της ασφάλειας δικαίου. Επιπλέον, στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το επιβληθέν χρηματικό πρόστιμο παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας. Τέλος, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 98 και 116 ανωτέρω, στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ορισμένα στοιχεία σε σχέση με τα οποία δεν υπέβαλε παρατηρήσεις άσκησαν επιρροή επί του ύψους του επιβληθέντος προστίμου και, επομένως, εθίγη το δικαίωμά της σε ακρόαση.

120 Ειδικότερα, στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί όχι μόνον την αναλογικότητα της ίδιας της επιβολής προστίμου ως κύρωσης, αλλά και το ύψος αυτού. Όσον αφορά το ποσό του προστίμου, υποστηρίζει, μεταξύ άλλων ότι δεν αντιπροσωπεύει 0,0015 % του κύκλου εργασιών του ομίλου Crédit Agricole, όπως επισημαίνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά δεκαπλάσιο ποσό. Η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στην ΕΚΤ ότι δεν τήρησε τη μεθοδολογία την οποία υποστηρίζει, στα υπομνήματά της, ότι εφάρμοσε προκειμένου να εκτιμήσει τη σοβαρότητα της παράβασης. Επιπλέον, υπογραμμίζει ότι η ΕΚΤ υποστήριξε, για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου έλαβε υπόψη το μέγεθος του ενδιαφερόμενου πιστωτικού ιδρύματος, ενώ τέτοια αιτιολογία δεν περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κακώς η ΕΚΤ βασίζεται, στο πλαίσιο αυτό, σε εκτίμηση του μεγέθους των πιστωτικών ιδρυμάτων με σημείο αναφοράς το σύνολο των υπό διαχείριση στοιχείων του ενεργητικού τους, και όχι τον κύκλο εργασιών τους, και υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να λάβει υπόψη τον παράγοντα αυτόν, δεδομένου ότι δεν μνημονεύεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Προσθέτει ότι, λόγω της απουσίας του παράγοντα αυτού από την επίμαχη απόφαση, στοιχειοθετείται ανεπαρκής αιτιολογία, η οποία καθιστά παράνομη την προσβαλλόμενη απόφαση.

121 Επιβάλλεται εξαρχής η διαπίστωση ότι, για να είναι το Γενικό Δικαστήριο σε θέση να εξετάσει τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας, πρέπει να εκτίθενται, επαρκώς κατά νόμον, στην προσβαλλόμενη απόφαση οι λόγοι οι οποίοι οδήγησαν στο να οριστεί το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο στο ποσό των 4 300 000 ευρώ, που αντιστοιχεί στο 0,015 % του κύκλου εργασιών του ομίλου στον οποίο αυτή ανήκει.

122 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να εξετάσει, προκαταρκτικώς, την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού του επιβληθέντος προστίμου.

123 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, ο λόγος ακυρώσεως που αφορά έλλειψη ή ανεπάρκεια της αιτιολογίας της πράξης της οποίας αμφισβητείται η νομιμότητα αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης εξετάζει αυτεπαγγέλτως και ο οποίος, κατά συνέπεια, μπορεί να προβληθεί από τους διαδίκους σε οποιοδήποτε στάδιο της δίκης (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, T-45/98 και T-47/98, EU:T:2001:288, σκέψη 125).

124 Επιπλέον, αυτή η υποχρέωση του δικαστή της Ένωσης να λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη έναν λόγο ακυρώσεως δημοσίας τάξεως πρέπει να ασκείται υπό το πρίσμα της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως (πρβλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψεις 59 και 60). Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΚΤ είχε την ευκαιρία να διατυπώσει τη θέση της όσον αφορά την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης.

125 Συγκεκριμένα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΚΤ υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμον. Κατ' ουσίαν, διαβεβαίωσε ότι εφάρμοσε μεθοδολογία δύο σταδίων προκειμένου να καθορίσει το ύψος του προστίμου.

126 Στο πλαίσιο του πρώτου σταδίου, καθόρισε το βασικό ποσό του προστίμου που επρόκειτο να επιβληθεί. Αφετηρία για τον καθορισμό του βασικού αυτού ποσού ήταν η αξιολόγηση της σοβαρότητας της επίμαχης παράβασης, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των συνεπειών της παράβασης στην κατάσταση του οικείου πιστωτικού ιδρύματος από πλευράς προληπτικής εποπτείας και, αφετέρου, της συμπεριφοράς του ιδρύματος αυτού. Η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι το συγκεκριμένο στοιχείο περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι γίνεται σε αυτήν μνεία στο συνολικό ποσό των μέσων που ταξινομήθηκαν εσφαλμένως. Ομοίως, ο παράνομος χαρακτήρας της συμπεριφοράς του πιστωτικού ιδρύματος αναδείχθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην οποία η ΕΚΤ τόνισε το γεγονός ότι η προσφεύγουσα όφειλε να γνωρίζει τις υποχρεώσεις που υπείχε από το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013. Κατόπιν του προσδιορισμού της σοβαρότητας της παράβασης, η ΕΚΤ ενσωματώνει στην εξίσωση το συνολικό ποσό των στοιχείων ενεργητικού που διαχειρίζεται το πιστωτικό ίδρυμα. Επομένως, το βασικό ποσό υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη, καταρχάς, τη σοβαρότητα της παράβασης και το συνολικό ποσό των υπό διαχείριση στοιχείων ενεργητικού.

127 Στο δεύτερο στάδιο, το βασικό αυτό ποσό αναπροσαρμόζεται προκειμένου να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενοι ελαφρυντικοί ή επιβαρυντικοί παράγοντες. Εν προκειμένω, λήφθηκε υπόψη ελαφρυντικός για την προσφεύγουσα παράγοντας.

128 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΚΤ υποστήριξε επίσης ότι ο λόγος για τον οποίο δεν εκτέθηκε λεπτομερέστερα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η μεθοδολογία βάσει της οποίας καθορίστηκε το ακριβές ποσό του προστίμου ήταν να διατηρηθεί ο αποτρεπτικός χαρακτήρας του προστίμου. Κατά την ΕΚΤ, καλό είναι να μην παρέχεται στα πιστωτικά ιδρύματα η δυνατότητα να προβλέπουν το ύψος των προστίμων που ενδέχεται να τους επιβληθούν, διότι αυτό θα μπορούσε να μειώσει το κίνητρο για την τήρηση των εποπτικών κανόνων. Η ΕΚΤ αναγνώρισε επίσης ότι ο συνυπολογισμός του συνολικού ποσού των υπό διαχείριση στοιχείων ενεργητικού της προσφεύγουσας δεν μνημονευόταν στην προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά θεώρησε ότι δεν στοιχειοθετείται, εξ αυτού του λόγου, ανεπαρκής αιτιολογία, δεδομένου ότι πρόκειται για αμιγώς αντικειμενικό στοιχείο.

129 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως, κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι το δεύτερο αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίμαχης

πράξης. Υπ' αυτό το πρίσμα, η απαιτούμενη αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να προκύπτει από αυτήν, με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία, η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχό του. Όσον αφορά, ειδικότερα, την αιτιολογία των ατομικών αποφάσεων, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων αυτών έχει ως σκοπό, εκτός από το να καθιστά δυνατό τον δικαστικό έλεγχο, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση ενδεχομένως βαρύνεται με πλημμέλεια λόγω της οποίας θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της (βλ. απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψεις 146 έως 148 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 2013, Ziegler κατά Επιτροπής, C-439/11 P, EU:C:2013:513, σκέψεις 114 και 115, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Printeos κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-95/15, EU:T:2016:722, σκέψη 44).

130 Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως δε το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των παρατιθέμενων στοιχείων της αιτιολογίας και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά η πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 150, της 11ης Ιουλίου 2013, Ziegler κατά Επιτροπής, C-439/11 P, EU:C:2013:513, σκέψη 116, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Printeos κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-95/15, EU:T:2016:722, σκέψη 45).

131 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η αιτιολογία πρέπει, καταρχήν, να ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ταυτοχρόνως με την απόφαση που τον θίγει. Συγκεκριμένα, η έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να θεραπευθεί από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης (αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 149, της 19ης Ιουλίου 2012, Alliance One International και Standard Commercial Tobacco κατά Επιτροπής, C-628/10 P και C-14/11 P, EU:C:2012:479, σκέψη 74, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Printeos κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-95/15, EU:T:2016:722, σκέψη 46).

132 Όσον αφορά, ειδικότερα, την αιτιολογία των διοικητικών χρηματικών προστίμων που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2103, κατά πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ΕΚΤ δύναται να επιβάλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο του οποίου το μέγιστο ύψος μπορεί να αντιστοιχεί σε 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών του ομίλου στον οποίο ανήκει το ενδιαφερόμενο νομικό πρόσωπο.

133 Κατά συνέπεια, η ΕΚΤ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης όσον αφορά τον καθορισμό του ύψους του χρηματικού προστίμου. Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά πάγια νομολογία, η τήρηση των εγγυήσεων που εξασφαλίζει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία. Στις εγγυήσεις αυτές καταλέγεται, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να είναι η επίμαχη απόφαση αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμον. Μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο μπορούν το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο να ελέγξουν αν συνέτρεχαν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εξουσίας εκτίμησης (αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14, και της 6ης Νοεμβρίου 2008, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-405/07 P, EU:C:2008:613, σκέψη 56).

134 Ως εκ τούτου, λαμβανομένης υπόψη τόσο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως την οποία αναγνωρίζει στην ΕΚΤ το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 όσο και του πολύ υψηλού επιπέδου των διοικητικών χρηματικών προστίμων που επιβάλλονται, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων που επιβάλλουν τέτοιο πρόστιμο έχει όλως ιδιαίτερη σημασία.

135 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι η αιτιολογία απόφασης με την οποία επιβάλλεται κύρωση πρέπει να παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να κρίνει αν η απόφαση αυτή συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, με την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και να εξετάσει αν η ΕΚΤ εκτίμησε ορθώς τα κριτήρια που μνημονεύονται στο άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1024/2013, το οποίο υπογραμμίζει, εκτός από τον αναλογικότητα της κύρωσης, την αποτελεσματικότητα και τον αποτρεπτικότητά της.

136 Πάντως, για να μπορεί να πραγματοποιηθεί ο έλεγχος αυτός, πρέπει στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης να εκτίθεται επαρκώς κατά νόμον η μεθοδολογία που εφάρμοσε η ΕΚΤ προκειμένου να καθορίσει το ύψος του προστίμου (πρβλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, Jungbunzlauer κατά Επιτροπής, T-43/02, EU:T:2006:270, σκέψη 91), καθώς και ο τρόπος με τον οποίο στάθμισε και αξιολόγησε τα στοιχεία που έλαβε υπόψη (πρβλ. απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Χαλκόρ κατά Επιτροπής, C-386/10 P, EU:C:2011:815, σκέψη 61).

137 Κατά τρίτον, από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 130 ανωτέρω προκύπτει ότι η επάρκεια της αιτιολογίας της απόφασης πρέπει να εκτιμάται, μεταξύ άλλων, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται.

138 Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, όταν απόφαση της ΕΚΤ στηρίχθηκε στη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου επανεξέτασης, οι εκεί περιλαμβανόμενες επεξηγήσεις μπορούν να ληφθούν υπόψη για την εξέταση του επαρκούς χαρακτήρα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης (πρβλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψη 92). Επιπλέον, λαμβανομένου πάντοτε υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται η απόφαση αυτή, κατά πάγια νομολογία, η απόφαση με την οποία ακολουθείται πάγια πρακτική λήψης αποφάσεων είναι δυνατόν να αιτιολογηθεί συνοπτικώς, ιδίως δε κατ' επίκληση της πρακτικής αυτής (αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 1990, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-350/88, EU:C:1990:71, σκέψη 15, και της 8ης Νοεμβρίου 2001, Silos, C-228/99, EU:C:2001:599, σκέψη 28). Ομοίως, η δημοσίευση από το καθού θεσμικό όργανο της μεθοδολογίας που προτίθεται να εφαρμόσει επ' ευκαιρία της άσκησης της εξουσίας λήψης αποφάσεων μπορεί να μετριάσει την υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών αποφάσεών του, εφόσον εφαρμόσει την εν λόγω μεθοδολογία.

139 Εντούτοις, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίχθηκε σε γνώμη του διοικητικού συμβουλίου επανεξέτασης και δεν υφίσταται καμία προηγούμενη πρακτική της ΕΚΤ όσον αφορά την επιβολή διοικητικού χρηματικού προστίμου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013. Επιπλέον, η ΕΚΤ δεν γνωστοποίησε τη μεθοδολογία την οποία σκόπευε να εφαρμόσει προκειμένου να καθορίσει το ύψος των προστίμων που θα επιβάλλονταν βάσει της διάταξης αυτής.

140 Ως εκ τούτου, η επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει των στοιχείων της αιτιολογίας που παρατίθενται στην απόφαση αυτή.

141 Το αν η ΕΚΤ τήρησε, εν προκειμένω, την υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να ελεγχθεί λαμβανομένων υπόψη των ως άνω παρατηρήσεων.

142 Το σημείο 4.1.2 της προσβαλλόμενης απόφασης, με τίτλο «Ύψος του προστίμου», έχει ως εξής:

«Προκειμένου να καθορίσει το επιβλητέο διοικητικό πρόστιμο, η ΕΚΤ έλαβε υπόψη τις ακόλουθες περιστάσεις:

4.1.2.1. Όσον αφορά τη σοβαρότητα της παράβασης, η ΕΚΤ λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η εποπτευόμενη οντότητα περιέλαβε εσφαλμένως κεφαλαιακά μέσα στα μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 συνολικού ύψους 2 088 εκατομμυρίων [ευρώ], ποσό το οποίο αντιπροσωπεύει 67 μονάδες βάσης του δείκτη μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 της εποπτευόμενης σε ενοποιημένη βάση οντότητας στις 30 Ιουνίου 2016. Το γεγονός ότι η

πλειονότητα των κεφαλαιακών μέσων που ταξινομήθηκαν εσφαλμένως ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 εκδόθηκαν κατόπιν διανομής μερισμάτων υπό μορφή μετοχών προς τους μετόχους και ήταν, επομένως, ταυτόσημα με τις κοινές μετοχές που τα παρήγαγαν λαμβάνεται επίσης υπόψη κατά την αξιολόγηση της σοβαρότητας της παράβασης.

4.1.2.2. Επιπλέον, η ΕΚΤ λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η παράβαση διαπράχθηκε κατά τη διάρκεια πέντε διαδοχικών περιόδων τριμηνιαίων δηλώσεων και τριών δημοσιεύσεων πληροφοριών δυνάμει του τρίτου πυλώνα το 2015 και το 2016.

[4.1.2.3.] Όσον αφορά τη σοβαρότητα της παράλειψης της εποπτευόμενης οντότητας, η ΕΚΤ εκτιμά ότι η παράβαση διαπράχθηκε τουλάχιστον εξ αμελείας. Ειδικότερα, ο παράνομος χαρακτήρας της επιλήψιμης συμπεριφοράς αποδεικνύεται από τις περιγραφόμενες στην ενότητα 3.3 περιστάσεις. Η εποπτευόμενη οντότητα είχε επαρκή χρόνο για να προσαρμόσει τις πράξεις της στις απαιτήσεις του κανονισμού ΕΕ) 575/2013 και ειδοποιήθηκε από την ΕΚΤ (τη μεικτή εποπτική ομάδα) για την αναγκαιότητα εξασφάλισης της έγκρισης της ΕΚΤ πριν από την ταξινόμηση των κεφαλαιακών μέσων ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Εντούτοις, καίτοι έλαβε γνώση των απαιτήσεων αυτών, η εποπτευόμενη οντότητα συνέχισε να ταξινομεί τα μέσα χωρίς να διαθέτει την απαιτούμενη έγκριση.

4.1.2.4. Ως ελαφρυντικό παράγοντα, η ΕΚΤ λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι, κατόπιν αίτησης της εποπτευόμενης οντότητας, η ΕΚΤ χορήγησε την έγκριση για την ταξινόμηση των εκδόσεων ως μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 […]

Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, περιλαμβανομένων των επιχειρημάτων που προέβαλε η εποπτευόμενη οντότητα στις γραπτές παρατηρήσεις της, και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας η οποία κατευθύνει την ΕΚΤ κατά την άσκηση των εξουσιών της επιβολής κυρώσεων, το διοικητικό πρόστιμο καθορίζεται σε 4 300 000 ευρώ, ποσό το οποίο αντιπροσωπεύει περίπου 0,0015 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών για τη χρήση 2017 του εποπτευόμενου ομίλου στον οποίο ανήκει η εποπτευόμενη οντότητα και εγγυάται αξιόπιστο και αποτελεσματικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα προς αποφυγήν διάπραξης της παράβασης αυτής στο μέλλον.»

143 Στο σημείο 4.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ πρόσθετε ότι «το επιβληθέν διοικητικό πρόστιμο δεν υπερβαίνει το 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών του εποπτευόμενου ομίλου στον οποίο ανήκει [η προσφεύγουσα] για τη χρήση που προηγείται της ημερομηνίας έκδοσης της [προσβαλλόμενης] απόφασης».

144 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το απόσπασμα αυτό της προσβαλλόμενης απόφασης δεν παρέχει διευκρινίσεις όσον αφορά τη μεθοδολογία που εφάρμοσε η ΕΚΤ προκειμένου να καθορίσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου, αλλά περιλαμβάνει μόνον μερικές παρατηρήσεις σχετικές με τη σοβαρότητα της παράβασης, τη διάρκειά της, τη σοβαρότητα της παράλειψης που προσάπτεται στην προσφεύγουσα καθώς και τη διαβεβαίωση σχετικά με τη συνεκτίμηση ελαφρυντικού παράγοντα.

145 Η διατύπωση των σημείων 4.1.2.1 έως 4.1.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν παρέχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να κατανοήσει τη μεθοδολογία που προέκρινε η ΕΚΤ και στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας επί του επιβληθέντος προστίμου.

146 Το γεγονός ότι η ΕΚΤ διευκρίνισε, στο υπόμνημα αντικρούσεως και εν συνεχεία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τη μεθοδολογία που εφάρμοσε εν προκειμένω δεν μπορεί να θεραπεύσει την ανεπάρκεια αυτή, δεδομένου ότι, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 131 ανωτέρω, η ΕΚΤ δεν μπορούσε να θεραπεύσει ανεπαρκή αιτιολογία γνωστοποιώντας τους λόγους της απόφασης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Εξάλλου, η

προσφεύγουσα δικαιούνταν να γνωρίζει τη μέθοδο υπολογισμού του ποσού του επιβληθέντος προστίμου χωρίς να υποχρεωθεί να ασκήσει, για τον σκοπό αυτό, προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

147 Επιπλέον, τα σημεία 4.1.2.1 έως 4.1.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν παρέχουν ούτε τις ελάχιστες πληροφορίες που θα μπορούσαν να καταστήσουν κατανοητό και επαληθεύσιμο τον τρόπο με τον οποίο η ΕΚΤ στάθμισε και αξιολόγησε τα στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου.

148 Καίτοι, στο σημείο 4.1.2.1 της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο αφορά τη σοβαρότητα της παράβασης, η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι τα κεφαλαιακά μέσα τα οποία ταξινομήθηκαν χωρίς έγκριση αντιπροσώπευαν 67 μονάδες βάσης του δείκτη μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 της προσφεύγουσας, η ΕΚΤ δεν παρέχει πρόσθετες εξηγήσεις όσον αφορά τον βαθμό σοβαρότητας της παράλειψης αυτής σε σχέση με την τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχει η προσφεύγουσα από πλευράς προληπτικής εποπτείας.

149 Στο ίδιο σημείο της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ τονίζει ότι η πλειονότητα των κεφαλαιακών μέσων που ταξινομήθηκαν εσφαλμένως εκδόθηκαν κατόπιν διανομής μερισμάτων υπό μορφή μετοχών στους μετόχους και υπογραμμίζει ότι το στοιχείο αυτό ελήφθη υπόψη κατά την αξιολόγηση της σοβαρότητας της παράβασης. Εντούτοις, και ως προς το ζήτημα αυτό, η ΕΚΤ δεν παρέχει καμία εξήγηση όσον αφορά τις συνέπειες της διαπίστωσης αυτής ως προς τον καθορισμό του ύψους του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

150 Τέλος, μολονότι, στο σημείο 4.1.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης, η ΕΚΤ βεβαιώνει ότι έλαβε υπόψη, ως ελαφρυντικό παράγοντα, το γεγονός ότι παρέσχε τελικώς την έγκριση στην προσφεύγουσα για να ταξινομήσει τα επίμαχα μέσα ως μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, η ΕΚΤ δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο στάθμισε το στοιχείο αυτό κατά τον καθορισμό του τελικού ποσού του προστίμου.

151 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι η ΕΚΤ μνημόνευσε μόνον το μέγεθος του ομίλου στον οποίο ανήκει η προσφεύγουσα και όχι το μέγεθος της ίδιας της προσφεύγουσας, καίτοι η παράβαση καταλογίστηκε μόνο σε αυτήν.

152 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ΕΚΤ, παραλείποντας να αναφερθεί, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέγεθος του πιστωτικού ιδρύματος που διέπραξε την επίμαχη παράβαση, δεν μνημόνευσε ένα στοιχείο το οποίο, σύμφωνα με τα όσα η ίδια δήλωσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικό για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου.

153 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ουδεμία αναφορά γίνεται στο μέγεθος του ενδιαφερόμενου πιστωτικού ιδρύματος εμποδίζει το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του επί της εκτιμήσεως, εκ μέρους της ΕΚΤ, των κριτηρίων της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και της αποτρεπτικότητας που μνημονεύονται στο άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1024/2013.

154 Ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η ΕΚΤ υποστήριξε ότι έλαβε υπόψη το μέγεθος του ενδιαφερόμενου ιδρύματος κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου υπό τη μορφή του συνόλου των υπό διαχείριση στοιχείων ενεργητικού. Εντούτοις, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 131 ανωτέρω και για λόγους παρόμοιους προς τους προεκτεθέντες στη σκέψη 146, οποιαδήποτε εξήγηση παρέχεται στο στάδιο αυτό δεν είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη προκειμένου να κριθεί η τήρηση από την ΕΚΤ της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία υπέχει.

155 Εξάλλου, το επιχείρημα το οποίο προέβαλε η ΕΚΤ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δηλαδή ότι πρόκειται, κατά την άποψή της, περί «αντικειμενικού» στοιχείου δεν μπορεί να την απαλλάξει από την υποχρέωση να αναλύσει τον παράγοντα αυτό στην προσβαλλόμενη απόφαση, τουλάχιστον προκειμένου να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη και στάθμισε τον παράγοντα αυτόν κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που επέβαλε στο οικείο πιστωτικό ίδρυμα.

156 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δεν αιτιολογήθηκε επαρκώς και, ως εκ τούτου, πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των λοιπών αιτιάσεων που διατυπώθηκαν επί του ζητήματος αυτού.

157 Δεδομένου ότι η εκτίμηση της ΕΚΤ όσον αφορά το ύψος του διοικητικού χρηματικού προστίμου μπορεί να διαχωριστεί από την υπόλοιπη προσβαλλόμενη απόφαση, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί μόνον κατά το μέρος που επιβάλλει στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

158 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

159 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ηττήθηκε εν μέρει και έλαβε ικανοποίηση εν μέρει, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται μόνον κατά το μέρος που επιβάλλει σε αυτήν διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ. Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης, έκαστος διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση ECB/SSM/2018-FRCAG-75 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 16ης Ιουλίου 2018, κατά το μέρος που επιβάλλει στην Crédit agricole SA διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 4 300 000 ευρώ.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Crédit agricole φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

4) Η ΕΚΤ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Παπασάββας Tomljenović Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουλίου 2020.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 4

Σκεπτικό 5

Επί της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που διαπιστώνει παράβαση εκ μέρους της προσφεύγουσας 5

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 6

– Επί της πρώτης αιτίασης, περί πλάνης κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 575/2013, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πράξεων που προσάπτονται στην προσφεύγουσα 6

– Επί της δεύτερης αιτίασης, που αφορά, κατ' ουσίαν, την αναδρομική εφαρμογή του νέου άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 575/2013 10

Επί της πρώτης αιτίασης του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 11

Επί του δεύτερου, επικουρικώς προβαλλόμενου, λόγου ακυρώσεως, που αφορά προσβολή του δικαιώματος ακρόασης της προσφεύγουσας 14

Επί της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που επιβάλλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο στην προσφεύγουσα 17

Επί των δικαστικών εξόδων 23